

Léto je ve znamení festivalů. Přiznám se, že dávám spíše přednost malým klubovým setkáním před masami několika tisíc lidí. Některé muzice ani velká pódia a davy lidí nesluší. Ale nejde mi o kritiku festivalů. Ostatně už se těším do Telče. A na Zahradě jsem letos nebyl a mohu tak jen číst postřehy, názory a reportáže popřípadě poslouchat ty, kteří tam byli.

Jsou ale akce daleko méně okázalé. V pátek od desáté hodiny dopolední postavilo blízko sochy Svatého Václava v Praze svůj stan občanské sdružení **Berkat**. Berkat znamená v čečenském nebo ingušském jazyce "šťěstí" nebo "milosrdenství".

Petra Procházková s Jaromírem Štětinou

Zdroj: www.terezango.cz

Toto občanské sdružení spoluzakládala v roce 2001 novinářka a spisovatelka **Petra Procházková**, protože chtěla pokračovat v práci stejnojmenného sdružení na podporu dětského stacionáře v Grozném.

Články a knihy Petry Procházkové čtu řadu let, v podstatě od té doby, kdy začínala jako novinářka v obnovených Lidových novinách. Z několika knih připomínám její **Aluminiovou královnu** z roku 2003 obsahující její rozhovory s čečenskými ženami.

Kdybych chtěl zvolit ženu, která umí prosadit práva žen (a nejen práva žen), dal byl svůj hlas Petře Procházkové. V pátek jsem měl poprvé možnost s ní prohodit pár slov. Milá, půvabná a na první pohled energická žena, která jde za svým cílem.

V době, kdy se hádáme o to, který politik má větší preference, zda náš oblíbený fotbalový klub bude či nebude mistrem a zda se povedl či nepovedl folkový festival, někde ve světě na mnoha místech umírají podvýživou malé děti, jejichž rodiče zabili, živoří lidé bez střechy nad hlavou a

Není všechno jen Zahrada

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 21 Červenec 2004 03:00

padají bomby.

Pro nás to všechno má pouze podobu novinových zpráv a obrazových reportáží, vše je málo či více "akční", ale jaksi mimo nás, mimo naše starosti a teplo našich sytých domovů.

Petra Procházková se spolu s přáteli snaží, abychom si tento svět uvědomili a podle svých sil mu pomohli, byť třeba jen tím, že jej budeme vnímat víc než jednu z novinových zpráv.

A tak v pátek zněl na Václavském náměstí pod stanem s nápisem "Bazaret Berkatu" i malý neokázalý koncert. Neměl jsem bohužel čas být na něm až do konce.

Slyšel jsem proto jen **Terezu Terčovou**, která v důsledku absence "kytarové lajny" hrála na mikrofon, ale o to s větší chutí. Občas ji zpěvem doprovázela i

Ivana Plíhalová

, herečka Olomouckého divadla a manželka Karla Plíhala, oblečená v kirgizském kroji.

Mezitím maminka Petry Procházkové oblečená v moravském kroji (Petra se narodila v Českém Brodu) nabízela vlastnoručně upečený český štrůdl. Bylo mi řečeno, že v Berkatu musí každý něčím přispět.

Bohužel jsem už neslyšel další účinkující z Olomouce, především **duo Matěje Plíhala s a Vlad'kou Krčkovou**

nebo duo

Babao

.

To ale vůbec nevadí. Ty páteční dvě hodiny strávené uprostřed ruchu Václavského náměstí mi jen opět připomněly, jak malicherné a malé jsou vlastně naše problémy a starosti. Starosti v podstatě spokojených a sytých lidí.

Není všechno jen Zahrada

Napsal uživatel Tomáš Pohl

Středa, 21 Červenec 2004 03:00

Bližší informace o sdružení Berkat najdete na www.berkat.cz.